

4

DÖDENS DILEMMA

INGEN ÄR SÄKER
LOTTE DALGAARD

4

DÖDENS DILEMMA

INGEN ÄR SÄKER
LOTTE DALGAARD

 SAGA
EGMONT

Lotte Dalgaard

Dödens dilemma 4

Ingen är säker

Översatt av Emma Majberger

SAGA Egmont

Dödens dilemma 4 - Ingen är säker
är översatt från danska av Emma Majberger efter
Dødens Dilemmaer 4 - Ingen kan vide sig sikker
Omslagsfoto: Shutterstock
Copyright © 2020 Lotte Dalgaard och SAGA Egmont
All rights reserved
ISBN: 9788726456165

1. E-boksutgåva, 2020
Format: EPUB 2.0

Denna bok är skyddad av upphovsrätten. Kopiering för annat än
personligt bruk får enbart ske efter överenskommelse med Saga samt
med författaren.

År 2014

Hørsholm, Nordsjælland, juni

Emilies hjärta slutade att slå natten mellan måndagen den nionde och tisdagen den tionde juni 2014, klockan 03.38. Hjärtstoppet var en direkt följd av projektilen från en nio millimeters halvautomatisk pistol av det österrikiska märket Glock 9 mm som borrar sig in och fastnat i hennes hjärna.

Emilie fick därför aldrig fira sin 18-årsdag som hon ägnat hela våren åt att planera. Klänningen var införskaffad och hängde på en galge i det klädschåp som täckte ena väggen i annexet till föräldrarnas hus, i trädgården på Venlighedsvej i Hørsholm. De högklackade skorna stod under klänningen, maten var beställd från Tapas & Sushi i Rungsted och inbjudningarna var utskickade. Men nu låg hon där. Död mitt under lovet. Det var även därför det skulle ta sju timmar och sju minuter innan man upptäckte att hon var död.

Det var hennes mamma som hittade henne. Solen sken och hon tyckte att Emilie skulle komma ut på altanen med sina böcker. Så kunde hon, mamman, servera iste och gurksmörgåsar på stenåldersbröd med ett tunt lager ekologiskt smör. Dottern fick ju inte bli tjock.

Men Emilie svarade inte när hennes mamma knackade på dörren, så efter att ha knackat och ropat på henne flera gånger, gick mamman in. Emilie låg fridfullt under täcket. Ögonen var slutna, munnen lätt öppen. Först trodde hennes mamma att hon fortfarande sov. Så fick hon syn på hålet i pannan och blodet på kudden och skrek.

Samtalet till larmcentralen hos Nordsjællandspolisen kom klockan 10.52 och det var svårt att höra vad den chockade kvinnan försökte säga.

”Min do... do... dotter ... Hon har blivit skj... skj... skjuten ...”

Larmcentralen lyckades få ur kvinnan en adress och skickade utryckningsfordon till platsen på en gång.

Samtidigt satt gärningsmannen på ett tåg. Han hade avbrutit sin resa för ett kort stopp, men nu satt han där igen på en sittplats som han betalat kontant för. Han var iklädd grå joggingbyxor med matchande T-shirt. På golvet mellan fötterna hade han en liten svart ryggsäck och han väckte inte någon uppmärksamhet där han satt bakom tidningen.

Hillerød, den tionde juni

Line Lyng hade stängt av datorn och var på väg hem när hennes chef, redaktionschefen på Regionaltidningen Nordsjælland, Lars Hansen, kom springande med ett papper i handen.

”Line, en tonårstjej har blivit skjuten i sitt hem i Hørsholm. Det tar du, eller hur?”

Line såg överraskat på sin chef och de visste båda två vad den andre tänkte på. Tvillingfallet, som Line bevakat för tidningen fyra år tidigare, där två 13-åriga systrar försvunnit på väg hem från fritidsgården en kväll. Den ena hittades misshandlad och dödad, den andra hölls fången i gärningsmannens källare i ett halvår och utsattes för diverse ohyggligheter.

Line nickade och tog emot pappret.

”Är du okej?” frågade Lars Hansen ovanligt omtänksam.

”Ja, ja”, svarade Line och log lugnande mot honom. Hon hade tänkt hämta Frida tidigt från förskolan, men så var det ju i hennes yrke. Och det var samtidigt det hon älskade med jobbet. Oförutsägbarheten, att man aldrig visste vad man skulle göra nästa timme. Dessutom släppte hon helst